

Ang. Indkjøb af de Konsul L. Meyers Bo tilhørende Eiendomme paa Egeberg.

„I tidligere Tider, før endnu Christianias nærmeste Omegn i den Grad, som i de senere Aar er bleven Tilfældet, var optaget af Bebyggelse med private Landsteder, fandtes ogsaa paa den østlige Kant af Byen flere Eiendomme, som, skjønt i privat Eie, dog stode aabne for Publikum og i Sommertiden flittig besøgte af Byens Befolkning. Dette var saaledes Tilfældet med flere af Øerne i Fjorden. Men efterhaanden som Grundene ere stagne i Værdi, og Bebyggelsen er skredet frem, er det ene efter det andet af disse Fristeder blevet afspærret, paa samme Tid som Behovet for saadanne er tiltaget med Befolkningens Stigning og Bebyggelsens Concentrering inden Byterritoriet; for Tiden er den Eiendom, hvis Indkjøb Magistraten her tillader sig at anbefale, saagodtsom den eneste Eiendom af denne Art paa Byens Østkant, som paa en Gang byder nogen Tiltrækning og paa samme Tid ligger nær nok ved Byen til at kunne naaes uden megen Bekostning og Møie. Som Enhver, der er kjendt med Forholdene paa disse Kanter, vil vide, er den ogsaa meget stærkt søgt, fornemmelig af den fattigere Befolkning i de østre Bydele, og efterhaanden som Arbejderbefolkningen i de senere Aar har trukket sig ud til de østlige Forsteder, er ogsaa dens Betydning som Udfartssted tiltaget. Hvis ogsaa denne Eiendom nu skulde blive udstykket til privat Bebyggelse og afspærret, vil der for de østre Bydele opstaa et Savn, som, saavidt skjønnes, ikke kan erstattes, og man vil befinde sig i den pinlige Stilling, ikke at have noget Sted, som man kan anvise dem, der sukke efter Helsebod og Adspredelse i frisk Luft og i den frie Natur, men mangle Midler og Tid til ad Jernbane eller med Dampbaad at reise ud paa Landsbygderne.

En saadan Eventualitet vilde være meget beklagelig ikke blot af Hensyn til Befolkningens fysiske Sundhed, men ogsaa i Henseende til Opvækkelsen af dens aandelige, moralske og sociale Velbefindende. Den fat-